

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/83/2021
Identifikačné číslo spisu: 3118011455
Dátum vydania rozhodnutia: 24.11.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivetta Macejková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3118011455.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Kaňu na neverejnom zasadnutí konanom 24. novembra 2021 v Bratislave, v trestnej veci obvinenej W. X. a spol., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvinenej W. X. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/12/2019 z 28. februára 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvinenej W. X. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T/76/2018 zo 6. decembra 2018, bola obvinená W. X. uznaná za vinnú zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na skutkovom základe, že

1/ po tom ako obvinený T. P. dňa 14. mája 2018 požiadal obvinenú W. X., aby mu sprostredkovala kúpu psychotropnej látky - pervitínu za sumu 450,- €, pricestoval na osobnom motorovom vozidle zn. Seat Toledo ŠPZ G. do B. J. za obvinenou W. X., spoločne sa na uvedenom vozidle presunuli na presne nezistené miesto v U., kde obvinená od neznámej osoby kúpila neoprávnene psychotropnú látku pervitín za sumu 450,- €, následne časť pervitínu na odpočívadle K. v okrese V. odovzdala obvinenému T. P. a zvyšok pervitínu si ponechala pre vlastnú potrebu, následne spolu cestovali autom do B. J., kde boli 14. mája 2018 o 21:00 hod. zadržaní a kontrolovaní hliadkou polície a pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Seat Toledo ŠPZ G obvinená W. X. dobrovoľne vydala policajtom plastové vrečko s uzatváracou lištou s rozmermi 10,4x6cm obsahujúce 4,55mg zmesi metamfetamínu a dimetylsulfónu s primernaou koncentráciou účinnej látky 40% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 46 obvykle jednotlivým dávkam drogy a injekčnú zatavenú striekačku 3 ml s piestom modrej farby o hmotnosti 1,09g zmesi metamfetamínu a dimetylsulfónu s priemernou koncentráciou účinnej látky

35,3% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 10 obvykle jednorazovým dávkam drogy,
-obvinený T. P. dňa 14. mája 2018 pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Seat Toledo ŠPZ G dobrovoľne vydal policajtom:

-plastové vrečko s uzatváracou lištou s rozmermi 10,4x6cm obsahujúce 9,50g zmesi metamfetamínu a dimetylsulfónu s priemernou koncentráciou účinnej látky 47,2% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 112 obvykle jednotlivým dávkam drogy,

-1ks zatavenej injekčnej striekačky 3ml o hmotnosti 0,10g s obsahom metamfetamínu a dimetylsulfónu s priemernou koncentráciou účinnej látky 52,2% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 1 obvykle jednotlivých dávky drogy,

-plastové vrečko s uzatváracou lištou s rozmermi 7,5x4cm obsahujúce 2,33g zmesi metamfetamínu a dimetylsulfónu s priemernou koncentráciou účinnej látky 36,0% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 21 obvykle jednotlivým dávkam drogy,

pričom metamfetamín je podľa zákona číslo 139/1998 Zb. zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

2/ obvinená W. X. od presne nezistenej doby, minimálne od 9. januára 2018 neoprávnene od nezistených osôb a na nezistených miestach do 14. mája 2018 opakovane si zadovážovala psychotropnú látku metamfetamín (pervitín), ktoré prechovávala na rôznych miestach v B. J., presne neustálené množstvo použila pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predala alebo bezplatne poskytla viacerým, najmenej štyrom osobám na rôznych miestach v J. B. P. a v O.,

- a to L. Y. predala pervitín celkom desaťkrát, T. P. predala pervitín dvakrát, T. Z. predala pervitín dvakrát a jedenkrát mu dala pervitín bezplatne, U. W. predala pervitín celkom sedemkrát, všetkým za cenu 10,- € za jednu dávku, pričom obvinená W. X. sa skutku dopustila napriek tomu, že bola rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 4T/110/2017 z 24. októbra 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/130/2017 z 8. januára 2018 odsúdená za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 roky s probačným dohľadom do 9. januára 2022, pričom metamfetamín je podľa zákona číslo 139/1998 Z. Z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradených do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol obvinenej W. X. postupom podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam v spojení s § 43 Trestného zákona uložený ďalší trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenej ochranný dohľad 1 (jeden) rok a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí, a to 1 ks sklenenej fajky o rozmere 100 mm a 1 ks sklenenej fajky o rozmere 140 mm.

Krajský súd v Trenčíne „ďalej len krajský súd" na verejnom zasadnutí na podklade odvolania obvinenej W. X. a prokurátora rozsudkom pod sp. zn. 2To/12/2019 z 28. februára 2019, podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil vyššie označený rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe výkonu vo vzťahu k obvinenej W. X. a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obvinenej W. X. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 43 Trestného zákona ďalší trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého bola zaradená podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Trestného poriadku krajský súd odvolanie obvinenej W. X. zamietol.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala obvinená W. X. prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Buraja, advokáta v Trenčíne, dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku tým, že jej bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký

druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin neprípúšťa a z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinená W. X. navrhla, aby Najvyšší súd SR podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie zákona v neprospech obvinenej z dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Trestného poriadku, a aby Najvyšší súd SR, ďalej podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok krajského súdu vo vzťahu k obvinenej zrušil a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Trestného poriadku obvinená uviedla totožný argument, a to že krajský súd jej uložil neprímerane prísny trest v rozpore § 34 Trestného zákona, pretože jej uložil o 3 (tri) roky viac ako okresný súd, t. j. 10 (desať) rokov namiesto 7 (sedem) rokov tým, že krajský súd na rozdiel od okresného súdu neaplikoval inštitút tzv. mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Obvinená poukázala na skutočnosť, že krajský súd pri ukladaní trestu poukázal na jej predchádzajúce odsúdenie, kedy jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody a aktuálne skutky boli spáchané v skúšobnej dobe, pričom krajský súd opomenul, že následkom spáchania skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, dôjde aj tak k premene podmieneného trestu na trest nepodmienečný a teda túto skutočnosť pričítal obvinenej de facto dva krát.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne vo vyjadrení z 24. septembra 2021 navrhol dovolanie obvinenej postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne a obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinená pred podaním dovolania využila svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie obvinenej W. X. nie je dôvodné, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania a poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodíť, a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvinenej, že Najvyšší Slovenskej republiky je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti, nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podrobil prieskumu vecné argumenty obvinenej W. X. zodpovedajúce dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v úvode svojej argumentácie konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v

prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu.

Pretože jeden z riadnych opravných prostriedkov v trestnom procese predstavuje inštitút odvolania, zákonodarca pokiaľ by zamýšľal urobiť z Najvyššieho súdu SR tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Trestného poriadku.

Obvinená W. X. pri oboch dovolacích dôvodoch v podanom dovolaní vyslovila nespokojnosť s uloženým trestnom odňatia slobody v súvislosti s opomenutím aplikácie ustanovenia § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, pretože krajský súd na rozdiel od okresného súdu neaplikoval ustanovenie § 39 Trestného zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku uvádza:

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom posúdení skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že pokiaľ nejde o situáciu, že výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine (pozn. obvinená W. X. urobila vyhlásenie o priznaní viny zo spáchania žalovaného skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a súd prijal vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku), možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste (okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste) môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takémuto výroku a teda len k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku (stanovisko č. 5 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011).

Preto ak obvinená W. X. poukazovala svojou námietkou v podanom dovolaní aj na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, táto nezodpovedá obvinenou vymedzenému dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Hmotnoprávne ustanovenie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody nemožno podradiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku].

Najvyšší súd Slovenskej republiky k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku uvádza:

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

V tomto prípade možno podať dovolanie z jedného z týchto dôvodov:

- obvinenému bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej v Trestnom zákone

alebo

- obvinenému bol uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa.

Vzhľadom na horeuvedené námietka obvinenej W. X. v podanom dovolaní, že jej bol uložený neprímerane prísny trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov neaplikovaním § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody nenaplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Zo znenia citovaného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku vyplýva, že pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa vyžaduje, aby bol obvinenej uložený taký druh trestu, ktorý zákon nepripúšťa alebo bol trest uložený mimo rámca trestnej sadzby. Iné pochybenie spočívajúce podľa obvinenej W. X. v „nesprávnom vyhodnotení, kritérií uvedených v ustanoveniach § 34 až § 39 Trestného zákona a v dôsledku toho uloženie neprímerane prísneho trestu, nie je možné v dovolaní vytykať prostredníctvom uvedeného dovolacieho dôvodu.

Obvinená W. X. vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnila práve také námietky vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody.

Nepoužitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody nezakladá žiadny dovolací dôvod.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku teda nie je naplnený tým, že obvinenej W. X. nebol uložený trest za použitia § 39 Trestného zákona a teda ďalší trest odňatia slobody nezodpovedá jej predstave, v dôsledku čoho je uložený trest podľa obvinenej vnímaný ako neprímeraný.

Nemožno ani tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom, pretože aktuálna trestná sadzba pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a iné, je 10 až 15 rokov, pričom obvinená W. X. bola z horeuvedeného závažného zločinu uznaná za vinnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že neobstojí ani námietka obvinenej W. X. v tom smere, že súd poukázal pri ukladaní trestu na skutočnosť, že obvinená spáchala skutok v skúšobnej dobe podmieneného odkladu trestu odňatia slobody, čo je podľa obvinenej W. X. automaticky dôvodom na premenu podmieneného trestu na nepodmienený a tým by jej bola rovnaká skutočnosť pričítaná dva razy.

Neobstojí a to z dôvodu že:

-podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona „výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu“, z čoho vyplýva, že nedochádza automaticky k premene trestu, pričom takáto premena trestu nemá vzťah k tomuto konaniu, čo znamená, že o premene trestu sa nerozhoduje v tomto konaní, v ktorom rozsudok krajského súdu obvinená W. X. napadla dovolaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň konštatuje (hoci je to mimo prípustných mantinelov dôvodov dovolania), že trest uložený páchatelovi musí spĺňať požiadavku individuálnej a generálnej prevencie, kde princíp individuálnej prevencie v sebe zahrňuje najmä to, že konkrétny trest uložený konkrétnemu páchatelovi musí dostatočne zohľadňovať jeho trestnú minulosť, ako aj všetky okolnosti spáchania skutku, čo splyva s tzv. individualizáciou trestu voči osobe páchatela.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu a krajský súd v odôvodnení rozhodnutia v súlade s uvedeným len konštatoval, že „u obvinenej ani predchádzajúce odsúdenie nemalo na ňu pozitívny dopad

a už veľmi krátko po právoplatnom podmiennečnom odsúdení za zhodnú trestnú činnosť v určenej skúšobnej dobe opätovne distribuovala omamné látky iným osobám, čo nesvedčí o tom, že jej má byť uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby, t. j. pod hranicu 10 rokov".

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov uvádza, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Trestného poriadku uplatnené obvinenou, a postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvinenej W. X. odmietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyselne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.